

ตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน

โรงเรียน..... อำเภอหนองแค จังหวัด..... สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

รหัสวิชา (ภาษาไทย) ท๑๖๑๐๑

(ภาษาอังกฤษ) THA16101

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ (สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖

เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมจำนวน ๑ ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ชื่อรายวิชา (ภาษาไทย) ภาษาไทย

(ภาษาอังกฤษ) THAI LANGUAGE

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ใช้ภาษาเสนาะหู

เรื่อง สำนวน สุภาพสิต และคำพังเพย

เรื่องย่อ -

ผู้สอน นายศุภณัฐปรัชญา ทำนุ

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การเขียน

ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๑.๒ ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง/สัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้

ท ๒.๑ ป. ๖/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม

ป. ๖/๘ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์

ป. ๖/๙ มีมารยาทในการเขียน

ท ๔.๑ ป. ๖/๖ วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาพสิต

๑.๓ จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

๑) อธิบายความหมายของสำนวน สุภาพสิต และคำพังเพยได้ (C.๑)

๒) วิเคราะห์ เปรียบเทียบ จำแนกลักษณะ และบอกคุณค่า สำนวน สุภาพสิต และคำพังเพยได้ (C.๒, P.๑)

๓) เขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์เพื่อนำเสนอคุณค่าของสำนวน สุภาพสิต หรือคำพังเพยตามจินตนาการให้ถูกต้องตามหลักการเขียนเบื้องต้น (P.๒)

๔) มีมารยาทในการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับสำนวน สุภาพสิต หรือคำพังเพย (A.๑)

๕) มีวินัยและความรับผิดชอบในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย (A.๒)

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน โดยผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำ ข้อความ สำนวนมาใช้ในการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่าง สละสลวย

สำนวน สุภาพศิต คำพังเพย เป็นลักษณะหนึ่งของภาษาไทยที่มีความคล้ายคลึงกัน ใช้ในการสื่อสารเชิงเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย มักมีความหมายในการตักเตือน สอนสอนในทางบวก มีความหมายที่ดี มีสัมผัสคล้องจอง เพื่อให้จดจำได้ง่ายในการใช้ ผู้เรียนต้องวิเคราะห์ จำแนกแจกแจงลักษณะ เปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง และบอกคุณค่าของสำนวน สุภาพศิต และคำพังเพย

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- ๓.๑.๑ สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาพศิต
- ๓.๑.๒ การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
- ๓.๑.๓ มารยาทในการเขียน

๓.๒ สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

- ฝญา

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ข้อ ๓ มีวินัย
- ข้อ ๖ มุ่งมั่นในการทำงาน

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ สมรรถนะสำคัญตามหลักสูตร

- ข้อ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร
- ข้อ ๒ ความสามารถในการคิด

๕.๒ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑

- สอดคล้องกับสมรรถนะพื้นฐาน (๓R)

- R๑: Reading หรือสมรรถนะการอ่าน คือ สามารถอ่านออก
- R๒: (W)riting หรือสมรรถนะการเขียน คือ สามารถเขียนได้
- R๓: (A)Rithmetic คือ มีทักษะในการคำนวณ

- สอดคล้องกับสมรรถนะทางอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (๘C)

- C๑: ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ไขปัญหาได้ (Critical thinking and problem solving)
- C๒: การคิดอย่างสร้างสรรค์และคิดเชิงนวัตกรรม (Creativity and innovation)

- C๓: ความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural understanding)
- C๔: การร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะความเป็นผู้นำ (Collaboration teamwork and leadership)
- C๕: ทักษะในการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ (Communication information and media literacy)
- C๖: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Computing and IT literacy)
- C๗: ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ (Career and learning skills)
- C๘: ความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย (Compassion)

๖. ชิ้นงานหรือภาระงานประจำแผนการจัดการเรียนรู้ (หลักฐานการเรียนรู้/ร่องรอยแสดงผลการเรียนรู้)

ชิ้นงาน/ภาระงาน	ความสัมพันธ์/ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
	จุดประสงค์การเรียนรู้ C (ความรู้), P (ทักษะ/ กระบวนการ), A (จิตพิสัย)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์	สมรรถนะ สำคัญ ตามหลักสูตรฯ	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน ในศตวรรษที่ ๒๑
๖.๑ ใบงานที่ ๑ สำนวน สุภาษิต หรือคำพังเพย (รายกลุ่ม)	C.๑			
๖.๒ ใบงานที่ ๒ การเขียนเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับ สำนวน สุภาษิต หรือคำพังเพย (รายบุคคล)				

๗. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

๗.๑ วิธีวัดและเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้	วิธีการวัดและประเมินผลฯ	เกณฑ์การผ่าน การประเมินฯ	จุดประสงค์การเรียนรู้ สู่ตัวชี้วัดที่นำมาใช้ประเมิน
(๑) กิจกรรมประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ (กิจกรรมที่ ๒ ตอบคำถามรายบุคคล)	- ครูพิจารณาตรวจคำตอบและให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน เครื่องมือที่ (๑)	ผลการพิจารณาตรวจคำตอบอยู่ในระดับ ๓ (ระดับปานกลาง) หรือระดับที่สูงขึ้นไป	๑) อธิบายความหมาย ลักษณะความสำคัญ และที่มาของคำราชาศัพท์ได้ (K๑) ๒) อธิบายรูปแบบและวิธีการตกแต่งคำราชาศัพท์ได้ (K๒) ๓) วิเคราะห์การใช้ราชาศัพท์และประเมินความถูกต้องของการใช้ตามหลักการได้ (K๓, P๑) ๔) อภิปรายสรุปความรู้เกี่ยวกับที่มา หลักการ และการใช้คำราชาศัพท์ได้ (K๔, P๒)
(๒) แบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้	- ครูพิจารณาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ การประเมินเครื่องมือที่ (๒)	ผลการพิจารณาตรวจให้คะแนนอยู่ในระดับ ๓ (ระดับปานกลาง)	๑) อธิบายความหมาย ลักษณะความสำคัญ และที่มาของคำราชาศัพท์ได้ (K๑) ๒) อธิบายรูปแบบและวิธีการตกแต่งคำราชาศัพท์ได้ (K๒)

เครื่องมือที่ใช้	วิธีการวัดและประเมินผลฯ	เกณฑ์การผ่าน การประเมินฯ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้ตัวชี้วัดที่นำมาใช้ประเมิน
		หรือระดับที่สูงขึ้นไป	๓) วิเคราะห์การใช้ราชาศัพท์และประเมินความถูกต้องของการใช้ตามหลักการได้ (K๓, P๑) ๔) อภิปรายสรุปความรู้เกี่ยวกับที่มา หลักการ และการใช้คำราชาศัพท์ได้ (K๔, P๑)
(๓) แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน	- ครูสังเกตพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของนักเรียน ตามเกณฑ์การประเมิน เครื่องมือที่ (๓)	ผลการแปรผลการประเมินอยู่ในระดับดีหรือระดับที่สูงขึ้นไป	๕) ตระหนักและมีความภาคภูมิใจในคุณค่าของราชาศัพท์ในฐานะเอกลักษณ์ของชาติไทย (A๑) ๖) มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (A๒) ๗) ตั้งใจร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมกลุ่มเชิงปฏิสัมพันธ์ (A๓) ๘) มีวินัย ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมุ่งมั่นในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย (A๔)

๗.๒ เกณฑ์การประเมิน

๗.๒.๑ เกณฑ์การประเมินเครื่องมือที่ (๑) : โดยมีลักษณะเป็นเกณฑ์รูบริคส์แบบภาพรวม (Holistic Rubrics) เพื่อใช้ในการประเมินตามสภาพจริง ดังนี้

คะแนน	รายละเอียดที่ใช้ในการพิจารณา
๕ (ดีมาก)	คำตอบและ/หรือคำอธิบายแสดงถึงแสดงความเข้าใจโดยการอธิบายรายละเอียดข้อมูลความรู้ได้อย่างสมบูรณ์ การอธิบายความสัมพันธ์หรือการเชื่อมโยงความรู้ประกอบทุกประเด็นที่ต้องการ และถูกต้องตามหลักวิชา มากกว่า ๕ ข้อคำถาม
๔ (ดี)	คำตอบและ/หรือคำอธิบายแสดงถึงแสดงความเข้าใจโดยการอธิบายรายละเอียดข้อมูลความรู้ได้เป็นส่วนใหญ่ การอธิบายความสัมพันธ์หรือการเชื่อมโยงความรู้ประกอบทุกประเด็นที่ต้องการ และถูกต้องตามหลักวิชา ๓ - ๕ ข้อคำถาม
๓ (ปานกลาง)	คำตอบและ/หรือคำอธิบายแสดงถึงแสดงความเข้าใจโดยการอธิบายรายละเอียดข้อมูลความรู้ได้เป็นบางส่วน การอธิบายความสัมพันธ์หรือการเชื่อมโยงความรู้ประกอบทุกประเด็นที่ต้องการ และถูกต้องตามหลักวิชา ๑ - ๓ ข้อคำถาม
๒ (พอใช้)	คำตอบและ/หรือคำอธิบายแสดงถึงแสดงความเข้าใจโดยการอธิบายรายละเอียดข้อมูลความรู้ได้น้อย การอธิบายความสัมพันธ์หรือการเชื่อมโยงความรู้ไม่แสดงถึงความสัมพันธ์และถูกต้องตามหลักวิชา ๑ - ๓ ข้อคำถาม
๑ (ควรปรับปรุง)	คำตอบและ/หรือคำอธิบายแสดงถึงความไม่เข้าใจ ประเด็นการเชื่อมโยงความรู้ส่วนใหญ่ที่ต้องการไม่ปรากฏ และอาจไม่ถูกต้องตามหลักวิชา

๗.๒.๒ เกณฑ์การประเมินเครื่องมือที่ (๒) : โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ (หลังเรียน) จำนวน ๕ ข้อ แต่ละข้อมี ๔ ตัวเลือก และมีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว แล้วกำหนดเกณฑ์เปรียบเทียบเป็นรูบรีคส์แบบช่วงคะแนน (Interval Rubrics) เพื่อใช้ในการประเมินตามสภาพจริง ดังนี้

ที่	ช่วงคะแนนที่นักเรียนปฏิบัติได้ (คะแนนสุทธิ/คะแนนจากการแปรผล)	ระดับการประเมิน	ระดับความพึงพอใจตามเป้าหมายการเรียนรู้	เกณฑ์ผ่านการตัดสินคุณภาพ
๑.	๕ คะแนน	ดีมาก	พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง	ผ่านเกณฑ์
๒.	๔ คะแนน	ดี	พึงพอใจอย่างมาก	ผ่านเกณฑ์
๓.	๓ คะแนน	ปานกลาง	พึงพอใจ	ผ่านเกณฑ์
๔.	๐ - ๒ คะแนน	ควรปรับปรุง	ไม่เป็นที่พึงพอใจ	ไม่ผ่านเกณฑ์

๗.๒.๓ เกณฑ์การประเมินเครื่องมือที่ (๓) : โดยมีลักษณะเป็นเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริง กำหนดรูบรีคส์แบบแยกส่วน (Analytic Rubrics) เป็นระดับค่านำหน้าคะแนน และการแปรผลคะแนน ดังต่อไปนี้

ระดับนำหน้า คะแนน	ระดับนำหน้า			
	๔	๓	๒	๑
๑. การมีส่วนร่วมในการอภิปรายเนื้อหาบทเรียน	มีพื้นฐานความรู้ดีมากในการอธิบาย มีความกระตือรือร้นมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ	มีพื้นฐานความรู้ดี และมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นบางครั้ง	มีพื้นฐานความรู้และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อยครั้ง	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อยครั้ง
๒. การมีส่วนร่วมในการอภิปรายเนื้อหาองค์ความรู้ตามประเด็นที่ร่วมกันตั้งในชั้นเรียน	มีพื้นฐานความรู้ดีมากในการอธิบาย มีความกระตือรือร้นมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ	มีพื้นฐานความรู้ดีพอสมควร และมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นบางครั้ง	มีพื้นฐานความรู้และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อยครั้ง	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อยครั้ง
๓. การมีส่วนร่วมในการตอบคำถามตามประเด็นคำถามสำคัญของบทเรียน	มีพื้นฐานความรู้ดีมาก ตอบคำถามได้อย่างถูกต้องตรงประเด็นและครอบคลุม	มีพื้นฐานความรู้ดี ตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็นและครอบคลุม	มีพื้นฐานความรู้ปานกลางตอบคำถามได้ ยังไม่ถูกต้องยังไม่ตรงประเด็น	ตอบคำถามได้ยังไม่ถูกต้องและยังไม่ตรงประเด็น
๔. การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ของครูตามลำดับขั้น	ให้ความร่วมมือในทุกกิจกรรม มีภาวะการเป็นผู้นำ	ให้ความร่วมมือในทุกกิจกรรม มีภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตาม	ให้ความร่วมมือในบางกิจกรรม มีภาวะการเป็นผู้นำ	ให้ความร่วมมือในบางกิจกรรม มีความสนใจในการ

ประเด็น การประเมิน	ระดับน้ำหนัก คะแนน	๔	๓	๒	๑
		และผู้ตามที่ดีมาก มีความสนใจ ใส่ใจ และตั้งใจมากในการ ปฏิบัติกิจกรรมที่ ได้รับมอบหมาย	ที่ดี มีความสนใจ ใส่ใจ และตั้งใจใน การปฏิบัติกิจกรรมที่ ได้รับมอบหมาย	และผู้ตามที่ ดี มี ความสนใจในการ ปฏิบัติกิจกรรมที่ ได้รับมอบหมาย	ปฏิบัติการกิจกรรมที่ ได้รับมอบหมาย
๕. ภาพรวมของการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	รู้สึก สนุกสนาน เพลิดเพลิน และมีความสุขมีส่วนร่วมกับ กิจกรรมด้วยความเต็มใจ สนทนาได้ต่อกับผู้สอน อย่างมีเหตุผลอยู่ประจำ	รู้สึกสนุกสนาน มีส่วน ร่วมกับกิจกรรมด้วย ความเต็มใจ สนทนา ได้ต่อกับผู้สอนอย่างมี เหตุผลบางครั้ง	รู้สึกสนุกสนาน มีส่วน ร่วมกับกิจกรรมด้วย ความเต็มใจ สนทนา ได้ ต่อกับ ผู้ สอน น้อยครั้ง	รู้สึกสนุกสนาน มีส่วน ร่วมกับกิจกรรมน้อย และไม่ค่อยสนทนา ได้ต่อกับผู้สอน	
รวม		๒๐ คะแนน			

การแปรผลคะแนน

๑๙ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในระดับ	ดีมาก	คะแนนที่ได้ ๕ คะแนน
๑๖ - ๑๘ คะแนน	อยู่ในระดับ	ดี	คะแนนที่ได้ ๔ คะแนน
๑๓ - ๑๕ คะแนน	อยู่ในระดับ	ปานกลาง	คะแนนที่ได้ ๓ คะแนน
๑๐ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในระดับ	พอใช้	คะแนนที่ได้ ๒ คะแนน
๐ - ๙ คะแนน	อยู่ในระดับ	ควรปรับปรุง	คะแนนที่ได้ ๑ คะแนน

๗.๒.๔ ภาพรวมของการประเมิน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วยการเรียนรู้ได้มีการ ประเมินผลผู้เรียนอย่างหลากหลายด้วยวิธีการต่าง ๆ ผู้สอนจึงได้กำหนดเกณฑ์การผ่านการประเมินผลโดยภาพรวมจากการ ปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นหลักฐานการเรียนรู้ตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่ผ่านการแปรผลคะแนนมาแล้ว จำแนกออกเป็นเกณฑ์ ดังนี้

ที่	ช่วงคะแนนที่นักเรียนปฏิบัติได้ (คะแนนสุทธิ/คะแนนจากการแปรผล)	ระดับการประเมิน	ระดับ ความพึงพอใจตาม เป้าหมายการเรียนรู้	เกณฑ์ผ่าน การตัดสิน คุณภาพ
๑.	๑๔ - ๑๕ คะแนน	ดีมาก	พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง	ผ่านเกณฑ์
๒.	๑๒ - ๑๓ คะแนน	ดี	พึงพอใจอย่างมาก	ผ่านเกณฑ์
๓.	๑๐ - ๑๑ คะแนน	ปานกลาง	พึงพอใจ	ผ่านเกณฑ์
๔.	๘ - ๙ คะแนน	พอใช้	ค่อนข้างพึงพอใจ	ไม่ผ่านเกณฑ์
๕.	๐ - ๗ คะแนน	ควรปรับปรุง	ไม่เป็นที่พึงพอใจ	ไม่ผ่านเกณฑ์

๘. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้/กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้น Active Learning

ชั่วโมงที่ ๑

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ กระบวนการเรียนรู้ตามแนว GPAS ๕ Steps สัดส่วนเวลา ๕/๑๕/๑๐/๒๐/๑๐ นาที

๑) ขั้นการสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering : G)

๑) ครูนำภาพที่สื่อถึงสำนวน สุภาษิต คำพังเพย จำนวน ๖ ภาพ (สำนวน ๒ ภาพ, สุภาษิต ๒ ภาพ, คำพังเพย ๒ ภาพ) นำมาให้ให้นักเรียนสังเกตทีละภาพ แล้วบันทึกสิ่งที่นักเรียนสังเกตได้ลงในสมุดงานประจำวิชา

๒) ครูถามคำถามเพื่อเชื่อมโยง/ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับสำนวน สุภาษิต คำพังเพย โดยใช้ภาพจากข้อ ๑) เป็นสื่อประกอบการถาม ตัวอย่างการถามเช่น

แนวการตั้งคำถาม

(๑) นักเรียนเคยได้ยินคำว่า “สำนวน สุภาษิต คำพังเพย” หรือไม่ ?

(๒) นักเรียนเคยได้ยินคำไหนบ้าง และคำที่เคยได้ยินนักเรียนทราบความหมายหรือไม่ ?

(๓) จากภาพที่ครูให้นักเรียนสังเกตมีภาพไหนเกี่ยวข้องกับ สำนวน สุภาษิต คำพังเพย บ้าง ?

(ครูยกภาพให้ดูอีกครั้งประกอบการถาม)

แนวคำตอบ

(๑) เคยได้ยินมาบ้าง หรือ เคยได้ยินมา หรือ ไม่เคยได้ยินมาเลย

(๒) เคยได้ยินคำว่า สุภาษิต ซึ่งน่าจะหมายถึงคำสอน หรือ เคยได้ยินคำว่าคำพังเพย หมายถึงคำกล่าวที่เป็นการเปรียบเทียบหรือเปรียบเปรย หรือเคยได้ยินแต่ไม่รู้ว่าจะหมายถึงอะไร/ไม่แน่ใจว่าหมายถึงอะไร

(๓) พิจารณาคำตอบตามดุลยพินิจ

๓) ครูตั้งคำถามสำคัญของการเรียนในชั่วโมงนี้เพื่อนำนักเรียนเข้าสู่ขั้นวิเคราะห์และสรุปความรู้ หรือการจัดกระทำข้อมูล ว่า “สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย” นักเรียนคิดว่าเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร (ครูเชื่อมโยงนำเข้าสู่ขั้นที่ ๒)

๒) ขั้นวิเคราะห์และสรุปความรู้ หรือการจัดกระทำข้อมูล (Processing : P)

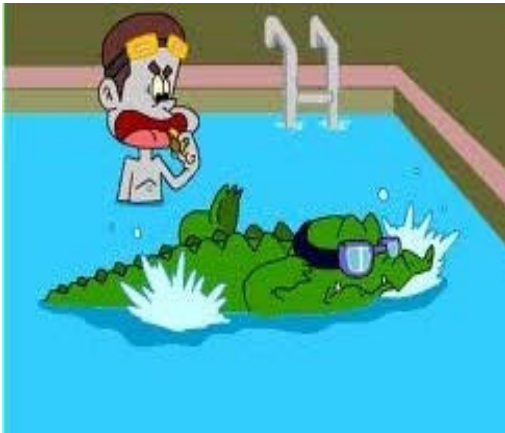
๑) นักเรียนแบ่งกลุ่ม (ตามความเหมาะสม) กลุ่มละ ๓ - ๕ คน แล้วครูแจกเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย ให้กับนักเรียน ได้ร่วมกันศึกษาและสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้นิยามความหมายของ สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย แล้วสรุปความรู้ลงในสมุดงานประจำวิชารายบุคคล

๒) ครูแจกใบงานที่ ๑ สำนวน สุภาษิต หรือคำพังเพย ให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ในรูปแบบผังมโนทัศน์

๓) ชั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ (Applying and Constructing the Knowledge : A๑)

๑) ตัวแทนนักเรียนจำนวน ๑ - ๒ กลุ่ม (ครูพิจารณาตามความเหมาะสม) ออกมานำเสนอสรุปความรู้รูปแบบผังมโนทัศน์ตามที่สมาชิกกลุ่มร่วมกันทำลงในใบงานที่ ๑ (นักเรียนที่รับฟังจดบันทึกความรู้ลงในสมุดงานประจำวิชา)

๒) ครูนำภาพที่สื่อถึงสำนวน สุภาษิต คำพังเพย จำนวน ๖ ภาพ นำมาถามนักเรียนว่าภาพดังกล่าว ตรงกับข้อความอะไร (อาจใช้บัตรคำกระดาศสามสีที่เตรียมไว้มาให้ นักเรียนจับคู่กับภาพก็สามารถทำได้) และเป็นลักษณะของ (๑) สำนวน หรือ (๒) สุภาษิต หรือ (๓) คำพังเพย ให้นักเรียนบอกข้อความและระบุลักษณะของข้อความที่ได้จากภาพนั้น ยกตัวอย่างเช่น

ข้อความจากภาพ = สอนจระเข้ให้ว่ายน้ำ

เป็นลักษณะของ = (๑) สำนวน หรือ สำนวนไทย

***ซึ่งอาจเตรียมบัตรคำกระดาศสามสีให้ตรงกับภาพ เช่น

สอนจระเข้ให้ว่ายน้ำ

๓) ครูใช้บัตรคำกระดาศสามสี (บัตรคำกระดาศสามสีที่เตรียมไว้ คือ สำนวน จำนวน ๒ แผ่น, สุภาษิต จำนวน ๒ แผ่น และ คำพังเพย จำนวน ๒ แผ่น) โดยไม่ชี้กับภาพที่ครูถามไปก่อนหน้านี้ นำมาถามเพื่อทบทวนความรู้และตรวจสอบความเข้าใจในลักษณะของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย (นักเรียนจดบันทึกประมวลสรุปความรู้ลักษณะของสำนวน สุภาษิต และคำพังเพยลงในสมุดงานประจำวิชา)

๔) ชั้นสื่อสารและนำเสนอ (Applying the Communication Skill : A๒)

๑) ครูนำอภิปรายถึงคุณค่าของการใช้สำนวน สุภาษิต คำพังเพยในการสื่อสารเชิงสั่งสอนในทางบวก เพื่อให้ นักเรียนได้ตระหนักถึงคุณค่า โดยถามคำถามนำการคิด ตัวอย่างเช่น

แนวการตั้งคำถาม

- (๑) นักเรียนคิดว่า สำนวน สุภาษิต คำพังเพย มีประโยชน์อย่างไร
- (๒) การสื่อสารเชิงเปรียบเทียบอุปมาอุปมัยโดยใช้สำนวน สุภาษิต คำพังเพย มีข้อดี ข้อด้อยอย่างไร
- (๓) ลักษณะทางภาษาที่โดดเด่นของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย มีอะไรบ้าง

แนวคำตอบ

- (๑) เป็นข้อคิด คติสอนใจให้กับทุกคนได้
- (๒) ข้อดี คือ ถ้ารู้ความหมายก็จะเข้าใจคำสอนนั้น
ข้อด้อย คือ ถ้าไม่รู้ความหมายก็จะไม่เข้าใจคำสอนนั้น
- (๓) เป็นการสอนเชิงบวก เชิงกุศโลบาย / มีความหมายลึกซึ้ง คมคาย / มีสัมผัสคล้องจอง

๒) ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงวิธีการเผยแพร่ความรู้ซึ่งเกี่ยวข้องข้องกับการนำเสนอคุณค่าของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ให้แก่ผู้อื่นซึ่งจะเป็นการขยายความรู้และบริการวิชาการสู่สังคม เชื่อมโยงไปสู่การผลิตงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ พร้อมกันนี้ครูได้อธิบายหลักการเบื้องต้นในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนได้มีแนวทางในการทดลองเขียนขนาดสั้นในชั่วโมงเรียน

๓) นักเรียนผลิตงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ขนาดสั้น (๓ - ๕ บรรทัด) ในหัวข้อที่ครูกำหนดให้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การนำเสนอคุณค่าของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย โดยครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดและคอยอำนวยความสะดวกให้กับ นักเรียน

๕) ชั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า (Self - regulating)

๑) ครูสุ่มเลือกตัวแทนนักเรียนจำนวน ๒ - ๓ คน ตามความเหมาะสม ออกมานำเสนองานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ขนาดสั้น (๓ - ๕ บรรทัด) ในหัวข้อที่ครูกำหนดให้ (คนละ ๑ หัวข้อ) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเสนอคุณค่าของสำนวน สุภาษิต คำพังเพยหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนและคุณครูได้ร่วมกันประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อให้เกิดการ พัฒนางานเขียนต่อไป (งานเขียนที่นำเสนอและผ่านการประเมินอย่างไม่เป็นทางการแล้วนั้น นักเรียนสามารถนำมาติดไว้ที่ บอร์ดความรู้เพื่อให้เพื่อนในชั้นเรียนได้มีโอกาสมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างละเอียดได้ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสร้างความรู้ ด้วยตนเองตามแนวสรรคินิยม)

๒) ครูมอบหมายใบงานที่ ๒ การเขียนเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับสำนวน สุภาษิต หรือคำพังเพย (รายบุคคล) พร้อมทั้งอธิบายรูปแบบวิธีการปฏิบัติชิ้นงาน โดยนักเรียนสามารถตั้งชื่อหัวข้อหรือเลือกสรรหัวข้อที่ครูกำหนดให้ได้อย่างอิสระ จัดทำแล้วนำมาส่งในชั่วโมงหน้า ซึ่งอาจมีการสุ่มนักเรียน ๒ - ๓ คน มานำเสนอผลงานแล้วอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียนอีกครั้ง พร้อมทั้งให้นักเรียนถ่ายภาพผลงานโพสต์ผลงานของตนลงในสื่อสาธารณะทางใดก็ได้ตามความสะดวกของผู้เรียนโดยให้อยู่กับ คำแนะนำและดุลยพินิจของครูผู้สอน

๙. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

๙.๑ เอกสาร/ตำราเรียน

สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที่ ป.๖. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว, ๒๕๖๐.

๙.๒ แหล่งสืบค้นความรู้/แหล่งการเรียนรู้

๙.๒.๑ ห้องสมุดโรงเรียน.....

๙.๒.๒ เว็บไซต์ “ครูไม่เอก เสกความรู้” ที่ <https://krupasathaimaiake.wordpress.com/>

๙.๓ นวัตกรรม/สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้/สื่อมัลติมีเดีย

๙.๓.๑ เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย

๙.๓.๒ เพาเวอร์พอยต์ประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย

๙.๓.๓ ภาพสำนวน สุภาษิต คำพังเพย จำนวน ๖ ภาพ

๙.๓.๔ บัตรคำกระดาศสามสี (สำนวนใช้สีเขียว สุภาษิตใช้สีเหลือง และคำพังเพยใช้กระดาศสีแดง)

๑๐. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๑๐.๑ ด้านความรู้

๑๐.๒ ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑๐.๓ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑๐.๔ ด้านอื่น ๆ (พฤติกรรมที่เด่นหรือเป็นปัญหาของนักเรียน)

๑๐.๕ ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน และแนวทางการแก้ไข

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นายศุภณัฐปรัชญา ทำนุ)

ตำแหน่ง ครู สังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เลขที่	ชื่อ - สกุลนักเรียน	ประเด็นการประเมิน / ค่าระดับน้ำหนักคะแนน																				รวม คะแนน
		๑. การมีส่วนร่วมใน การอภิปรายเนื้อหา บทเรียน				๒. การมีส่วนร่วมใน การอภิปรายเนื้อหา องค์ความรู้ตาม ประเด็นที่ร่วมกันตั้ง ในชั้นเรียน				๓. การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถามตาม ประเด็นคำถาม สำคัญของบทเรียน				๔. การให้ความ ร่วมมือในกิจกรรม การเรียนรู้ของครู ตามลำดับขั้น				๕. ภาพรวมของการ มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้				
		๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	
๒๒.																						
๒๓.																						
๒๔.																						
๒๕.																						
๒๖.																						
๒๗.																						
๒๘.																						
๒๙.																						
๓๐.																						
๓๑.																						
๓๒.																						
๓๓.																						
๓๔.																						
๓๕.																						
๓๖.																						
๓๗.																						
๓๘.																						
๓๙.																						
๔๐.																						

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(นายศุภณัฐปรัชญา ทำนุ)

ตำแหน่ง ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

...../...../.....